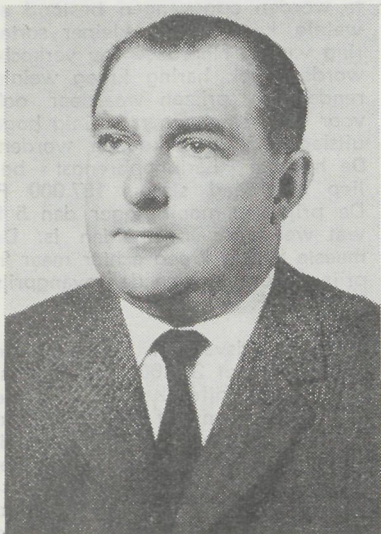

Vissers-reders en de kiezing

Te Oostende

„REORGANISATIE VAN DE VERKOOP AAN DE TRAP DIENT EENS EN VOOR ALTIJD DOORGEVOERD TE WORDEN”,
aldus SERIE Frans

Dat onze visserij te Oostende zeer stiefmiederlijk behandeld wordt, is een feit. De visserij is praktisch door niemand in de gemeenteraad vertegenwoordigd, noch van vishandelaars noch van rederszijde. In het verleden was het niet beter gesteld en het kan voor die belangrijkste tak van onze visserij slechts betreurd. Thans staan op de politieke lijsten te Oostende, Heist en Nieuwpoort vissers-reders. Te Oostende is het maar ene. Te Heist is de visserij meer vertegenwoordigd en te Nieuwpoort is er ook maar ene. Of hun volk aan hen zal denken, zal de kiezing uitwijzen.

Tijdens het jongste week-end hadden wij 'n zeer aangenaam onderhoud met een der kandidaten van de P.V.V.-lijst, nl. visser-reder Frans Serie, eigenaar van de O.628, «Eddy» en in onze kustvissersmid-dens een gekend figuur, die zeer veel voor zijn makkers doet.

Zoals het in dergelijke gevallen gebruikelijk is, hebben wij ook aan Frans Serie eens gevraagd, waar het schoentje nu precies het meest nijpt in onze visserijbedrijvigheid.

Dat het hierbij onvermijdelijk over de kustvisserij zou gaan, was een feit en kon ons geenszins verwonderen, wel integendeel...

Orde scheppen aan de trap...

Een eerste punt waarover onze zegsman uitwijdde was wel het voortdurend gekeuvel welke zich nu reeds enkele tijd laat horen aan de «Trap». Dat daar nu maar eens en voor altijd orde dient geschapen te worden, is volgens onze woordvoerder een voldongen feit.

Temeer, en dit is van hoofdzakelijk belang, dat het ontegensprekelijk moet uitdraaien in het voordeel van de betrokkenen zelf.

De huidige toestanden kunnen inderdaad niet langer blijven voortduren. De waarlijk chaotische voorwaarden waarin de vissers-reders hun visje of garnalen trachten aan de man te brengen, is zowel hygienisch als esthetisch niet langer verantwoord. Door het stadsbestuur werd aldus een eerste stap tot verbetering gezet, door het invoeren van vaste verkoopplaatsen. Aldus neemt de verkoper steeds dezelfde plaats in, maar dient hij dan ook in te staan voor de reinheid van zijn perceel.

Thans werden ook plannen ontworpen om aan de «nieuwste trap» een vaste toonbank te plaatsen, voorzien van de nodige ruimte onderin, om de kisten of bennen op te bergen. Dit zou dar meteen de tweede stap in de goede richting zijn, die van hoofdzakelijk belang is bij het ordenen van de gevestigde verkoop.

Spreker is zich tenandere van de noodzaak hiervan tenvolle bewust en geeft volmondig toe, dat de gedane stappen tenzeerste dienen toegejuicht te worden.

Een punt evenwel dat onvoorwaardelijk dient verworpen te worden is de verkoop van vis en garnaal op twee verschillende plaatsen, zoals er vóór enkele tijd sprake van was geweest. Het gaat inderdaad niet op dat, terwijl de visser-reder zich ter ruste begeeft en de vrouw de vangst verkoopt, er een tweede persoon zou dienen aangeworven te worden voor de verkoop op een andere plaats.

Dit is, aldus Frans Serie «een onmogelijke toestand scheppen, die onvermijdelijk tot nieuwe moeilijkheden en wanorde moet leiden».

En de jachthaven...

Toen polsten wij de heer Serie even over de toestanden welke geschapen werden door het meren van talrijke jachten tijdens de zomermaanden. Daar waar wij ons aan een heftige reactie verwachtten tegenover de jachtlui, kregen wij integendeel een kalm antwoord, in die zin dat de moeilijkheden met die mensen waarlijk niet noemenswaardig zijn.

Een punt wilde Frans Serie wel even voorstellen, en dit is het volgende: tijdens de zomermaanden zouden de jachten vrij kunnen beschikken over de meerplaatsen tussen de garnaalafslag en de trap, en dan verder vanaf de trap tot de ingang van het staketsel. Het is inderdaad zo, dat tijdens die be-

doelde zomermaanden weinig of geen last ondervonden wordt.

Anders is het evenwel gesteld in de winter, wanneer een groot aantal kustvaartuigen wegens slecht weder binnenblijven, en dan soms benepen zitten met het vinden van een goede meerplaats. Tijdens de wintermaanden zou diezelfde meerplaats dan dienen voorbehouden te worden uitsluitend voor de vissersvaartuigen, temeer daar het aantal jachten dan toch zeer miniem is.

Reorganisatie van de Vismijn

Dit is volgens Frans Serie een van de hoofdzakelijke noodwendigheden van ons visserijbedrijf.

«Ik stel mij inderdaad de vraag», aldus spreker, «wat er zal gebeuren, als binnen zeer afzienbare tijd, de E.E.G. politiek een werkelijkheid wordt en onze vissershaven toegankelijk zal zijn voor de reuzentreilers van onze nabuurstaten, lidstaten van de E.E.G.».

Onze vismijn kan inderdaad dergelijke grote aanvoeren niet ontvangen, gezien de beschikbare meerruimte dan zeer beperkt, en bij het lossen een onoverkombare hinderpaal zal zijn. Het nutteloze en ongebruikte sprotkot dient dan ook verwijderd te worden, terwijl de haringhale enerzijds, en de eigenlijke vismijn anderzijds dienen verbonden te worden, zodat er aldus een bijkomende verkoopruimte zal ontstaan.

Half 1962 werd tenandere een commissie opgericht die uitsluitend tot doel had de mogelijkheden van een reorganisatie van het vismijnkompleks te onderzoeken en de zich opdringende verbeteringswerken te laten uitvoeren.

Bedoelde commissie is evenwel ziek geworden in hetzelfde bedje zoals dit veel voorkomt met gelijksoortige organismen. Na een blik-

semstart, vol goede wil en overladen met beloften en initiatieven, gingen de vergaderingen steeds meer en meer afnemen, tot een zoete dood tenslotte het einde betekende van een commissie, die geroepen was een belangrijke rol te gaan spelen in ons visserijbedrijf.

Thans is zeer kostbare tijd verloren gegaan, die bezwaarlijk nog zal kunnen ingelopen worden.

Totdaar enkele gedachten, die volgens Frans Serie, absoluut het overwegen waard zijn, en die van aard kunnen zijn, onze visserij te genezen van die kwalen, die toch mits wat goede wil en gezond overleg gemakkelijk kunnen vermeden worden.

Frans Serie zal de enige visser-reder zijn welke op een politieke lijst voorkomt voor de gemeenteraasverkiezingen te Oostende. Hij bekleedt de 21e plaats op de P.V.V. lijst.

Wie is Frans Serie ?

Frans Serie is in onze vissersmid-dens een zeer gekende figuur. Hij werd geboren te Boekhoute op 20 november 1921. Ook zijn vader was van kindsbeen af in het vissersberoep gehard bij het beoefenen van de mosselvisserij op de Schelde.

Het was in 1935 dat zijn ouders naar Oostende afzaken, alwaar dan aan boord van een Zeebrugse treiler, samen met zijn vader regelmatig ter visserij werd uitgevaren.

Tijdens de oorlogsjaren verbleef hij drie jaar in Engeland alwaar hij dienst deed bij de marine.

Na het beëindigen van de oorlog keerde hij naar Oostende om gedurende ruim vier jaar te varen op de O.100 die toen eigendom was van Barbaix Pierre, zijn schoonvader.

Het was tenslotte in 1950 dat hij de O.628 «Eddy» aankocht, om voortaan voor eigen rekening te varen. — B

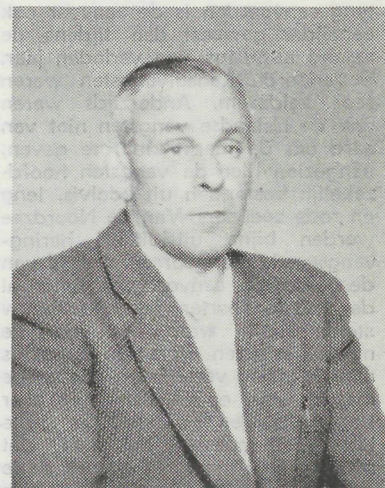
Te Heist

VISSERIJBELANGEN WORDEN VERDEDIGD

De h. Eugène Vlietinck werd door burgemeester de Gheldere gevraagd om tot zijn C.V.P.-ploeg toe te treden, als persoon uit de visserijmiddens, om de belangen van de visserij te verdedigen.

Eugène Vlietinck, zijnde een persoon zonder politiek verleden, zonder politieke ambities, aarzelde aanvankelijk en vroeg bedenktijd. In deze periode sprak hij verscheidene mensen uit het visserijmidden aan, om hun mening hieromtrent te vernemen. Allen spoorden hem aan om het voorstel van de burgemeester van Heist te aanvaarden. Inderdaad waar het op aankwam is duidelijk. Volgende vraag diende beantwoord te worden: «Moet er iets gedaan worden voor de visserij of niet?»

Eugène Vlietinck heeft gekozen, heeft aanvaard, heeft j. gezegd om

in de ploeg van burgemeester de Gheldere, die tevens voorzitter van de provincieraad is, aan de komende gemeenteraadsverkiezing deel te nemen, als kandidaat voor de visserij. Wij wensen hem daarmee geluk, te meer daar wij er rotsvast van overtuigd zijn, dat Eugène Vlietinc niet het minste persoonlijk voordeel te halen heeft in deze. Integendeel het is een last te meer op de schouders van degenen die nu al wekelijks allerlei vergaderingen en commissiezittingen bijwonen voor de verdediging van de beroepsbelangen van hun medemens.

Maar wie zal het te Heist beter doen, nu de h. Jan Dobbelaere (die de minimumprijzen er doorhaalde) er aan verzaakt heeft? Heeft Eugène

Vlietinc niet op zee en als walckapitein bewezen uit taai hout gesneden te zijn? Kan hij iets verwezenlijken?

Wij hopen het voor zijn vakgenoten. Te Heist leeft de helft van de bevolking van de visserij. Het is het vissersstadje bij uitstek. Het heeft vertegenwoordigers van de visserij nodig, ook in eigen gemeente. De kandidatuur van een self-made-man als Eugène Vlietinc is voor de gemeente en de visserij nevens die van de Vantorre's die niet op de C.V.P.-lijst staan maar op de P.V.V.-lijst een goede zaak. Aan de visserij te denken aan hun mannen, daar niemand beter dan vakgenoten de visserijbelangen kunnen dienen.

EENZIJDIGE MAAR RUIMERE AANVOER IN AUGUSTUS 1964

vervolg van blz 13

BUITENGEWONE RESULTATEN VAN HET KANAAL

Het is niet zonder reden dat de meeste middenslagschepen hun traditionele visgronden hebben verlaten om in het Kanaal te gaan vissen. Gelukkig zijn de opbrengsten dikwijls even hoog als de IJslandse zodat we voor de Kanaalschepen van een zeer renderende augustusvisserij mogen spreken. Dank zij de nochtans niet zeer grote tongvangst, konden opbrengsten gelukt worden die minder vaak onder de 150.000 F bleven dan ze boven de 250.000 F stegen. Visvangsten werden weinig aangevoerd, daarvoor bleven de tongprijzen te hoog. Hierdoor werden de meeste Kanaalvarianten echter ook duur verkocht, al kregen keels wel een paar keren minder dan verwacht. In totaal kwamen in augustus 1963 29 schepen van het Kanaal verkopen, zij besomden in totaal 4.557.138 F, hetzij gemiddeld 157.142 F. In augustus 1964 kregen we 64 eenheden van het Kanaal met een totale opbrengst van 12.398.405 F, hetzij per schip 193.725 F.

De meest gebrachte tongsorteringen waren de kleine; nochtans kregen deze lang niet de slechtste prijzen, integendeel. Als gemiddelde prijs voor de ganse maand kunnen we voor tong voorzeker zonder aarzelen 75 F vooropstellen.

Als duurst verkochte vissoorten kregen we in augustus rode knorhaan, steenschol, schotse schol, staartvis, heek en tarbot. Totten, wijting en platjes deden het minder goed evenals schar, zeehond en grauwe poot.

MEER EN RUIME NOORDVANGSTEN

Van de Noord kwamen alleszins meer schepen verkopen dan verleden jaar. Het aantal schepen dat naar die visgrond trok in augustus 1964 was nochtans niet groter dan vorig jaar. Er werd echter minder in Engeland verkocht en dit om reden van de grote tottengangsten die in Engeland evenmin gewild werden als hier. Er was bovendien

nog een verschil, de totten kregen een minimumprijs die nog menselijk was waar in Engeland het teveel aan vismeelprijzen moest afgestaan worden. Niet alleen bij ons waren er veel totten, naar we konden vernemen was dit ook in Nederland 't geval, ook daar werd de opvangprijs opgeheven zodat onze reders hier zeker geen klagen hebben ook al werd de maat een paar keer aangepast. Uitzonderlijke toestanden vergen nu eenmaal uitzonderlijke maatregelen. Dit voor wat de totten betreft. Andere soorten die van de Noord werden aangevoerd kregen heel wat flinkere prijzen. Steenschol, kabeljauw, platvis en haai werden zelfs duur verkocht. Voor steenschol werd bestendig meer dan 1.000 F betaald, op het einde van de maand zelfs rond de 1500 F per mand. Ook platvis ging gaandeweg stijgen, dit dan ook wegens de schaarse aanvoer van deze vissoort. Waar de vangsten van de Noord dikwijls erg ruim waren, konden wel enkele mooie uitslagen worden geboekt. De hoogste uitslag ging naar de O.163 met 165.810 F. De totale opbrengst van deze visgrond beliep 2.557.770 F dit uit 23 vangsten. Vorig jaar kregen we in augustus van de Noord slechts 5 schepen die in totaal 661.113 F besomden. De gemiddelde opbrengst daalde dus van 132.222 F naar 111.207 F. Toch blijft ook dit gemiddelde renderend gezien de korte duur van deze reizen die meestal slechts van 9 tot 13 dagen lang waren.

VEEL MINDER KREEFTENPUTTERS

Alhoewel we meer Kreeftenputters aan de afslag kregen dan de vorige maanden was de aanvoer dit jaar in augustus toch veel kleiner dan vorig jaar. Het aantal vangsten verminderde immers van 43 naar 14 en de opbrengst daalde van 4.021.290 F naar 1.071.770 F. Meteen ging ook de gemiddelde opbrengst dalen en wel van 93.518 F naar 76.555 F. Van renderende visserij was hier dus weinig sprake, vandaar trouwens ook de geringe belangstelling voor deze visgrond. De vangsten hadden weinig om het lijf en bevatten voornamelijk kreeft,

tarbot, tong, wijting, platvis en gul. Tong, tarbot en kreeftjes werden duur verkocht. De gebrachte hoeveelheid van deze soorten was echter al te klein om er een renderende reis te kunnen mee bereiken. Het waren meestal schepen uit Zeebrugge die van de Kreeftenput kwamen verkopen.

Witte Bankers hebben we in augustus 1964 niet op de Oostendse markt gezien. Vorig jaar was de aanvoer van die visgrond trouwens ook reeds erg klein aangezien ook toen slechts 10 vangsten verkocht werden. Deze brachten toen 839.239 F hetzij 83.923 F per schip op.

RENDERENDER WESTVISSERIJ

Vooraleer hierover uit te weiden moeten we de opmerking maken dat dat Westschepen zoals we ze enkele jaren terug nog kregen, nu zeer gering geworden zijn. De iets grotere Westschepen trekken immers ook steeds verder op zoek naar een renderender vangst. Vandaar dat die Westvangsten zeer sterk op Noordvangsten gaan gelijken en dan ook veelal zeer ruime partijen totten bevatten. Dank zij de omvang van de geloste vangsten en de korte duur van de reizen werden echter doorgaans nog wel renderende uitslagen geboekt van deze visgrond. Behalve totten kregen we uit deze vangsten ook nog steenschol, platvis en rog. Sporadisch eens een ouderwetse West-

vangst bestaande uit rog, tarbot, keilrog, rode knorhaan, zeehond en andere rariteiten. Het aantal vangsten steeg hier van 32 naar 39 en de opbrengst per schip liep op van 59.412 F naar 68.398 F. De totale opbrengst was natuurlijk eveneens groter en steeg van 1.901.205 naar 2.667.555 F. De hoogste uitslag werd van deze visgrond genoteerd door de N.720 op 31 oogst met 112.980 F. Verschillende schepen bleven boven de 90.000 F hetgeen toch wel wijst op een gunstige evolutie, ook voor deze kleinere schepen.

Van de 39 vangsten die verkocht werden waren er 27 afkomstig van Nieuwpoortse schepen. Zonder die schepen zouden we dus te Oostende niet ver moeten springen met Westvis. In elk geval zorgt een gedeelte van de Nieuwpoortse vloot voor verse vis op de Oostendse markt.

BESLUIT

De augustusmaand is voor de verschillende takken van onze vissersvloot renderend geweest. Voor de enen meer dan voor de anderen. De middenslagvisserij bracht het er schitterend af evenals de kleine IJslandvisserij. Voor de grootste IJslanders en voor de Noordzeeschepen was het niet zo goed terwijl de Noord- en de Westvissers zeker uit de kosten kwamen.

ZIJ HADDEN PECH...

ARBEIDSONGEVALLEN

Tijdens het wegzetten van de korre kreeg matroos Meyers Chantal uit Blankenberge aan boord van de Z.262 een slag van het korretouw tegen de rechtervoet.

Tijdens de werkzaamheden aan boord van de Z.277 kreeg matroos Derycker Albert uit Blankenberge een visdeeltje in het linkeroog.

Bij het werken aan boord van de Z.451 bezeerde motorist-eigenaar Cesar Amys zich de linker voet.

— FL

GEMERKTE HAAI GEVANGEN

Op 45 mijl Noord-Noordwest van Zeebrugge werd door de Z.30 met schipper-eigenaar Edmond Vandierendonck een haai van 75 cm gevangen met kenmerk EO5725.

DRIFTMAKER OPGEPIKT

Door de Z.451 werd bij het beoefenen van de visvangst in de solepit een driftmaker E0006907 opgepikt. — FL

REDERS en VISSERS, voor uw

SOCIALE LASTEN en BOEKHOUDING

wendt U in volle vertrouwen tot de beroepsvereniging

HAND IN HAND

O. V. A. VISMIJN OOSTENDE Tel. 721.73